

קריין הטלביזיה כאשר ראה זאת

שוכנות בשורות בעת נתינת הדם. משמאל, בעלת-גלריה עמליה ארבל, מימין לולה, תיירת מאוסטרליה, שעמדה לחזור לארצה, אך נשארה בגלל המצב החמור שנוצר במדינה ואף החליטה לתרום מדמה.

דם

טטו ממילי-הדם אל האנשים השרועים על הספסלים, ומשם את הרוקדים. חמישים מי- ליון אמריקאים, ואנגלים, צופיה של תכנית הטלביזיה הפופולארית טי.בי.אס יחזו ביום השלישי במחזה המור שנגלה ביום ה- ראשון בערב לציני צלם הטלוויזיה. בדיס- קוטק של מאנדי.

התקליטים המשיכו לנגן מוסיקת ג'ז, ל- עתים סוערת ולעתים שקטה, על רחבת ה- ריקודים נעו מספר זוגות. אנשי הלילה ש- הגיעו למקום, כרגיל, לא התפלאו לבראה עיניהם. „אה, תורמים דם?” הם העירו ב- הבנה, „ניגשו מיד לפינה, הושיטו את ידם, וכשהעניין נגמר פנו לרחבת הריקודים, ו- המשיכו לרקוד. בטבעיות, בלב שמה, וב- הרגשה טובה.

הרעיון נולד בבוקר שלפני כן, חבורת צעירים, רובם במדים, ישבו וחשבו מה עוד אפשר לעשות שעדיין לא נעשה, ואז עלה רעיון התרמת-דם. „בואו נקים בלילה תחנת דם ספונטנית”, הציע מישהו, „וכל אלה שיש להם כוח, שיוצאים בלילה לבלות, יתרמו.” „או למה שלא נעשה את זה בדיסקוטק?” הציע מישהו שני, והרעיון נתקבל.

★ ★ ★
כמה שרוצים!

ראשונה שבאה לתרום דם, היתה סריטה ספריית-הצמרת.

היא הגיעה למקום כל כך מוקדם, ש- היא נאלצה להמתין שעתים לבואו של צוות- ההתרמה.

שבועיים לפני כן החליטה אמנם סריטה לעזוב את הארץ, משום ש„בארץ אין גברים.” היא גם פירסמה את הדברים ב- העולם הזה. אבל עכשיו היא, כמובן, לא חושבת על זה בכלל.

היא הגיעה למקום בניג, בתלבושת מ- געת, ונראתה כאילו יצאה מאיזה סרט מ- חמה. היא התיישבה, והמתנינה בסבלנות, ובאמת, בשעה אחת עשרה בלילה, הגיעו ל- מקום רופאה ושתי אחיות לבושות בלבן, כשמאחוריהן כבר יום שלם של עבודה. מיד עם בואם הפכו את הדיסקוטק לבית- חולים בועיר אנפין, ערכו את הספסלים, חיברו את הכסאות, על השולחנות הציבו את המכשירים,

חלק מבאי הדיסקוטק, שידעו על כך מאז הבוקר, כבר ציפו להם במקום. שאר האנ- שים שרקדו על הרחבה הצטרפו בהתלהבות בלתי-רגילה. עמליה ארבל היתה הראשונה שהתנדבה

האחות דוקדת

סטודנטית אדית פייג, שעבדה לראשונה בחייה בהעברת דם, רוקדת עם תום העבודה, יחד עם אנגו שתרמו מדמם. לרגל התנאים המיוחדים נוגנו בעיקר דם- לטים של מיקצבים שקטים יותר ורגועים.

בית חולים בדיסקוטק

באחת-עשרה בלילה הופיע בתוך הדיס- קוטק צוות של רופאה ושתי אחיות, הצליחו לאסוף תוך שעתים כחמישים מנות דם (בשקיות-פלסטיות — על השולחן).

דיסקוטק כדי לרקוד ולהתבדר קצת מעמל היום.

כשראה את התרמת-הדם המתבצעת בתוך הדיסקוטק זינק כמו משוגע לטלפון, והזעיק מיד את צוות ההסרטה שלו.

הצלמים הציבו את המצלמות והחלו לצלם. הם צילמו פנים צוחקות, הרבה פנים צר- חקות, הם צילמו רגליים של נשים רוקדות, והם צילמו ידיים נותנות דם.

הם צילמו גם את הצוות הרפואי, ואת ה- אחות הצעירה שניגבה את הזיעה ממצחה ונאנחה. „כן, קשה”, היא הודתה, אני כבר עובדת מארבע אחרי הצהריים. השעה היתה אחת וחצי בלילה, אדית פייג בת שמונה עשרה וחצי, סטודנטית באוניברסיטת בר- אילן. היא הגיעה בבוקר אותו יום לתחנת מגן דוד אדום על מנת לתרום דם, ונשארה לעבוד שם. זהו יומה הראשון בעבודה ה- חדשה.

„כבר שנים לא הרגשתי הרגשה כל כך נפלאה, מרוממת”, היא אמרה.

וכתב הטלביזיה הוסיף: „גם אם אחיה הרבה-הרבה שנים ואראה הרבה-הרבה דב- רים — לא אוכל לשכוח לעולם את השעה הזאת.”

לתרום מדמה אחריה, חיכה בתור נחום „ת- חש” קפלן. „מי שיקבל את הדם שלי”, הוא הודיע, „יקבל יותר אלכוהול מאשר דם.” ומיד לאחר שהדם נלקח ממנו, הוא מיהר ל- דלפק, למלא את גופו מחדש באלכוהול. חייל בחופשה קצרה מאוד, שבא לרקוד עם חברתו רקוד אחד לפני דתו חזרה דרומה, הסתכל על תחש ואמר: „הדם שלי יעבור בדיקה, ואז יורקו את זה לפת. אני לא הייתי רוצה להיפצע ולקבל דם מלא חיסקי.” רוב הנוכחים היו בכל זאת נערות שלא גויסו, ותיירים.

ארבעת חברי להקת-הקצב סינג סינג הוד- מינו תור, ועד שתרום הגיע המשיכו לרקוד בשמחה רבה עם בנות זוגם. דני כן-אב סען שיש לו הרבה דם, וביקש שיקחו ביד רחבה כמה שרוצים. וארנון מילצין, שתרום כמה ימים קודם לכן, לא יכול להתאפק, ושוב הוד- שיט את ידו. אחרי זה הוא הרגיש קצת לא טוב, והתעורר בעזרת מנה של סטייק וכר- סית חיסקי שהוגשה לכל תורם.

★ ★ ★
נפלאה מרוממת

בשתיים-עשרה בלילה עבר במקום כתב הטלביזיה האמריקאית, שירד ל-